

DYSKUSJE I POLEMIKI

PROBLEMY AKTYWIZACJI TURYSTYCZNEJ MAŁYCH MIAST NADMORSKICH

Przedmiotem wysiłków państwa w dziedzinie rozwoju turystyki jest m. in. od wielu już lat prowadzona akcja aktywizacji turystycznej małych miast i osiedli. Problem ten jest szczególnie aktualny w odniesieniu do Wybrzeża, gdzie większość miasteczek i osiedli posiada naturalne warunki dla wypoczynku i turystyki. Poszukiwanie rozwiązań i środków zmierzających do ożywienia turystycznego, a w ślad za tym i gospodarczego w nadmorskich miasteczkach i osiedlach było przedmiotem konferencji roboczej, zorganizowanej w Sopocie przez Zespół Zagospodarowania Turystycznego Rady Turystyki GKKFiT wspólnie z Katedrą Geografii Ekonomicznej sopockiej WSE. Problem aktywizacji był tematem trzech wygłoszonych na konferencji referatów i szerokiej dyskusji jej uczestników.

Biorąc pod uwagę, że GKKFiT zmuszony jest koncentrować szczupłe środki finansowe prawie w całości w renomowanych miejscowościach — zadanie zagospodarowania turystycznego małych miejscowości nadmorskich spoczywać powinno w pierwszym rzędzie na radach narodowych. Pomocą są tu akta prawne, regulujące zasady realizowania niektórych turystycznych inwestycji poza limitami planu inwestycyjnego, wynajem prywatnych kwater, wydawanie obiadów. Można też liczyć na środki inwestycyjne różnych resortów gospodarczych, zainteresowanych instytucji państwowych czy spółdzielczych, a nawet organizacji społecznych.

Zagadnienie to zaczyna być coraz bardziej doceniane, zwłaszcza że turystyka może i powinna być dochodowa zarówno dla rad narodowych, jak i części mieszkańców. Jak dotąd jednak na odcinku zagospodarowania turystycznego miasteczek i osiedli wiele jest jeszcze do zrobienia. Niedostateczna baza noclegowo-żywieniowa, brak podstawowych urządzeń komunalnych, kulturalnych, trudności etatowe i płacowe w radach naro-

dowych — oto najpoważniejsze przeszkody.

Tak niekorzystnie ukształtowana sytuacja zniechęca wiele rad narodowych do postawienia na odpowiednim poziomie obsługi ruchu turystycznego. Konieczne więc jest uruchomienie odpowiednich bodźców, które by zwiększyły zainteresowanie lokalnych rad narodowych w stałym rozszerzaniu i doskonaleniu oferowanych świadczeń. Należy zwiększyć zakres ich uprawnień i zadań gospodarczych, w szczególności przez rozwinięcie przedsiębiorczości terenowej obsługującej ruch turystyczno-wypoczynkowy, powiązanie z budżetem lokalnym. Ponadto należałoby zmodyfikować system dopłat z funduszu zbiorowego spożycia do turystyczno-wypoczynkowej akcji socjalnej w ten sposób, by nastąpiło swego rodzaju dofinansowanie osób uprawnionych do korzystania z tej akcji, a nie jak dotąd dotowanie nierentownie działających jednostek, „wytwarzających” usługi socjalne. Szersze też winno być powiązanie jednostek koordynowanych z budżetami lokalnymi, systemem dochodów podatkowych o charakterze przychodowo-obrotowym. W ślad za tym winno pójść doetatowanie resortów gospodarki komunalnej lokalnych rad narodowych oraz rewizja siatki płac i systemu premii. Pozwoli to na zasilanie aparatu obsługi ruchu turystycznego i informacji pracownikami przeszkolonymi, podnosząc tym samym standard tej obsługi.

Tak, w grubszych zarysach, postulowana modyfikacja zwiększyłaby zainteresowanie rad narodowych miasteczek i osiedli nadmorskich rozwojem lokalnej turystyki i rozszerzeniem świadczeń, z niewątpliwą korzyścią również i dla samych turystów, wczasowiczów czy letników.

Wiesław Ring